

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความตายในทัศนะของกามูส

ชื่อผู้เขียน

นางสิริจิตต์ ปั้นเงิน

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. ประมวล เพ็งจันทร์ ประธานกรรมการ
ผศ.รุ่งเรือง บุญไธยศ กรรมการ
อาจารย์ ดร. พิสิฐฐ์ โคตรสุโพธิ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ความตายในทัศนะของกามูส” มีวัตถุประสงค์อยู่ที่การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความตายทั้งในส่วนความหมายแห่งความตาย ทำที่ต่อความตายและชีวิต ตลอดจนผลกระทบของแนวความคิดที่มีต่อระบบจริยธรรม ข้อมูลในการศึกษาคืองานของกามูสทุกชิ้นทั้งที่เป็นนวนิยาย บทละคร เรื่องสั้นและความเรียงทางปรัชญา

จากการศึกษาผลงานของกามูสทั้งหมดและบทวิเคราะห์วิจารณ์ที่นักวิชาการต่าง ๆ มีต่องานและแนวความคิดของกามูส ทำให้ได้รับความรู้ว่า แนวความคิดเกี่ยวกับความตายของกามูสแตกต่างจากแนวความคิดเกี่ยวกับความตายที่เป็นกระแสหลักของตะวันตก คือ แนวคิดแบบจิตนิยมและสสารนิยม ขณะที่จิตนิยมเชื่อว่า ความตายคือการเปลี่ยนแปลงจากสถานะหนึ่งไปสู่อีกสถานะหนึ่งของจิตวิญญาณ สสารนิยมกลับเชื่อว่า ความตายคือการยุติหน้าที่ของอวัยวะทุก ๆ ส่วนแห่งชีวิต

กามูสไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดทั้งของจิตนิยมและสสารนิยม โดยที่เขามีความคิดว่า ความตายตามแนวจิตนิยม มีความหมายเป็นนามธรรมที่ห่างไกลชีวิตจริง ส่วนสสารนิยมก็ทำให้ความตายมีความหมายคับแคบเพียงแต่จำกัดอยู่ในเงื่อนไขทางวัตถุเท่านั้น

กามูสชี้ให้เห็นว่าความตายคือส่วนหนึ่งและเป็นส่วนสำคัญของชีวิต ความหมายของความตายก็คือความหมายและคุณค่าของชีวิต ความหมายที่สำคัญของความตายมีอยู่ก่อนปรากฏการณ์ของความตาย นั่นคือมีอยู่ในชีวิตทุกช่วงขณะ ในฐานะเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งของชีวิต ความตายหมายถึงการจบลงของกระบวนการสร้างความหมายและให้คุณค่าแก่ชีวิต

จากความหมายที่แตกต่างก่อให้เกิดผลคือท่าทีต่อชีวิตและความตายแตกต่างกัน ขณะที่จิตนิยมมองเห็นความตายว่าเป็นเพียงความเปลี่ยนแปลงเล็กๆ ภายในเส้นทางอันยาวไกลของจิตและสสารนิยมมองเห็นความตายว่าเป็นกระบวนการปกติของระบบจักรกล

กามูส์มองเห็นความตายเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ของชีวิต การเข้าใจความตายว่ามีความหมายอย่างไร่อมหมายถึงความเข้าใจชีวิตทั้งหมดว่าเป็นอย่างนั้น เพราะชีวิตคือความตายและความหมายของความตายคือความหมายของชีวิต

ท่าทีที่มนุษย์มีต่อความหมายของความตาย คือมนุษย์แต่ละคนมีเสรีภาพที่สร้างความหมายและให้คุณค่าต่อความตายของตนเอง ความหมายของความตายถูกสร้างขึ้นโดยมนุษย์แต่ละคน ทุกขณะแห่งการดำรงชีวิต มนุษย์แต่ละคนมีเสรีภาพที่จะให้ความหมายแก่ชีวิตและความตายของตัวเอง ความหมายของความตายคือความหมายของชีวิตที่แต่ละคนดำเนินไป รสชาติของชีวิตคือผลผลิตจากการรับรู้และทำความเข้าใจชีวิตภายใต้เงื่อนไขของความตาย มนุษย์แต่ละคนมีหน้าที่ที่จะต้องทำให้ชีวิตของตนเอง มีความหมายและคุณค่าในเชิงสร้างสรรค์ นั่นคือต้องทำให้ตนเองมีความสุข พร้อมกับสังคมมีความเรียบร้อยเอื้ออาทรต่อกันและกัน

การทำความคิดต้องมิใช่การถูกบังคับจากปัจจัยภายนอกแต่ต้องเกิดขึ้นจากการตระหนักจากภายในจิตสำนึกของมนุษย์แต่ละคน ซึ่งมีความสุขที่ได้ทำดี ประชญาว่าด้วยความตายของกามูส์จึงมิใช่การสร้างระบบจริยธรรมแต่เป็นการสร้างจิตสำนึกทางจริยธรรม ระบบจริยธรรมเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับคนอื่นและสังคม แต่สำนึกทางจริยธรรมคือหน้าที่ของเราแต่ละคน ตามทัศนะของกามูส์ “ความตายของฉัน” คือกุญแจสำคัญสำหรับการรับรู้และสร้างสรรค์ความดีงามทั้งหมด ซึ่งเกิดจากความรับผิดชอบต่อการใช้เสรีภาพของตนอย่างเต็มเปี่ยมเพราะความรับผิดชอบคือจิตสำนึกทางจริยธรรมอันเป็นคุณค่าศักดิ์ศรีที่แท้จริงของมนุษย์โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงผลที่ตามมาจากการใช้เสรีภาพของตนในฐานะผู้สร้างความหมายให้กับ โลกและสรรพสิ่ง

Thesis Title	Camus' s Concept of Death		
Author	Mrs. Sirijiti Pan-Ngern		
M.A.	Philosophy		
Examining Committee:	Dr. Pramuan Peangchan		Chairman
	Asst. Prof. Roongraeng Boonyoros		Member
	Dr. Phisit Kotsupho		Member

ABSTRACT

The purpose of the research entitled "Camus's Concept of Death" is to study the concept of death as to its meaning, the attitude towards life & death, and the influence it exerts upon moral systems, via an analysis of all the works of Camus, including his novels, plays, short stories, and philosophical essays.

From the study of Camus' works and critical analyses of his work by various academics, it was found that Camus's concept of death conflicts with the general idea of death that prevails in the West; the idealistic and materialistic positions. Whereas Idealism holds that death is a change of a certain state of the soul into another state of soul, Materialism maintains that death is the end of the activities of all living organisms.

Camus disagrees with both Idealism and Materialism and states that death in an Idealistic sense is abstract and too far removed from real life, while the Materialic view is too narrow as it sees death exclusively in terms of objective conditions.

Camus shows that death is an important part of life. The meaning of death at the same time is the value and the meaning of life. The meaning of death is established before the actual

appearance of death; it pervades every moment of life. In as far as it is a phenomenon of life, death refers to the end of the process of creation and of valuation of life.

This different conception of the meaning of death results in a different attitude towards life. Where Idealism regards death as only a minor change on the long path of the soul's trajectory, and Materialism sees death as a normal event in a mechanistic universe.

Camus sees death as the most important event in life. Understanding the meaning of death comes down to understanding the meaning of life because life is death (dying) and the meaning of death is also the meaning of life.

Every man is free to create meaning and to give value to his own death. The meaning of death is the meaning everyone has given to his life. The taste of life is a result of the knowledge and understanding of life conditioned by the understanding of death. Every man has the duty to give his life meaning and value in a creative way. This means that one has to make oneself happy and at the same time bring order and mutual understanding in society.

Doing good should not be the result of compulsion from exterior motives, but should originate from inner conscience of every man who is happy to do good. Camus' philosophical treatment of death who is therefore not a moral system but an attempt to create a moral consciousness. A moral system is concerned with others and society but a moral consciousness refers to each man's duty and responsibility. In Camus' view, "my death" is an important key for an understanding and the creation of all kinds of goodness, and this in turn is a result of taking total responsibility for one's freedom because responsibility is precisely this moral consciousness and constitutes man's most sacred value; a responsibility for the effects of the use of one's personal freedom in giving meaning to the world and objects, which cannot be avoided.